

**Magiczny
Kraków**

Nie żyje prof. Witold Cęckiewicz

2023-02-24

Zmarł prof. Witold Cęckiewicz - wybitny architekt, urbanista, twórca licznych dzieł architektonicznych i pomnikowych, nauczyciel akademicki, wychowawca i mistrz, doktor honoris causa Politechniki Krakowskiej. Miał 98 lat.

Profesor Witold Cęckiewicz (1924-2023) – wybitny architekt, urbanista, naukowiec, wykładowca akademicki Politechniki Krakowskiej i innych uczelni, twórca i projektant licznych dzieł architektonicznych i pomnikowych (hotel „Cracovia”, kino „Kijów”, biurowiec PKP w Krakowie, ambasada RP w Nowym Delhi, Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach, Wydział Mechaniczny Politechniki Krakowskiej, pomniki Zwycięstwa Grunwaldzkiego, Ofiar Faszyzmu w Krakowie i wiele, wiele innych), żołnierz AK (m.in. uczestnik akcji „Burza”). Był Członkiem Rzeczywistym PAN i Członkiem Czynnym PAU, honorowym przewodniczącym Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, doktorem honoris causa Politechniki Krakowskiej, wychowankiem i wieloletnim wykładowcą uczelni, wychowawcą wielu pokoleń architektów i pracowników nauki, związanym z PK od 1945 r. (od czasu studiów na Wydziale Architektury).

Prof. Witold Cęckiewicz urodził się 24 kwietnia 1924 r. w Nowym Brzesku, zmarł 18 lutego 2023 r. Ukończył studia na Wydziale Architektury PK. W latach 1955-1960 był głównym architektem Krakowa, a od 1970 do 1994 r. twórcą i dyrektorem Instytutu Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, przekształconego w Instytut Projektowania Urbanistycznego i kierownikiem Katedry Kompozycji Urbanistycznej na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Wychował ponad 600 architektów, był także mistrzem i wychowawcą dla wielu pokoleń pracowników nauki – doktorów, doktorów habilitowanych i profesorów. Wykładał nie tylko w Polsce (na PK czy w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie), ale też w Iowa State University w Ames (USA) oraz Städttebauliches Institut w Stuttgarcie (Niemcy). Od 1989 do 1999 r. pełnił funkcję przewodniczącego Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN. Był inicjatorem powołania i dyrektorem Wydziału Twórczości Artystycznej PAU (1996-2008), wieloletnim członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych oraz Rady Głównej przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W 1979 r. został profesorem zwyczajnym na Politechnice Krakowskiej. 18 października 1995 r. krakowska uczelnia nadała prof. Witoldowi Cęckiewiczowi tytuł doktora honoris causa.

Ogromny dorobek projektowy i realizacyjny prof. Cęckiewicza obejmuje zespoły urbanistyczne, obiekty architektoniczne i rzeźbiarskie, m.in. hotel „Cracovia” i kino „Kijów”, biurowiec PKP w Krakowie, współautorstwo zespołów osiedlowych w Krakowie (Mistrzejowice, os. Podwawelskie), projektów na trzech wyższych uczelniach (Politechnika Krakowska, Akademia Rolnicza w Lublinie i Politechnika Rzeszowska) oraz założeń pomnikowych na polach Grunwaldu (wspólnie z Jerzym Bandurą) i na terenie nazistowskiego obozu straceń w Płaszowie. Szczególne miejsce w twórczości zajmują obiekty ambasady polskiej w New Delhi (projekt wspólny ze Stanisławem Deńko), zespół obiektów bazyliki Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, a także wiele budowli i założeń sakralnych m.in. w Krakowie, Rzeszowie, Zakopanem.

**Magiczny
Kraków**

Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i architektoniczną prof. Witold Cęckiewicz był wielokrotnie odznaczany i nagradzany. Otrzymał m.in.: Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, nagrodę rządu Indii (Building of the Year, za projekt i realizację ambasady RP w New Delhi), Honorową Nagrodę SARP, Medal Komisji Edukacji Narodowej, nagrodę m. Krakowa w dziedzinie nauki i techniki, Komandorium Orderu Grzegorza Wielkiego przyznane przez papieża Jana Pawła II (za osiągnięcia w zakresie architektury sakralnej), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski z Gwiazdą, nagrodę m. Krakowa w dziedzinie kultury i sztuki, Nagrodę I stopnia Prezesa Rady Ministrów, Krzyż z Mieczami Orderu Krzyża Niepodległości „za wybitne zasługi poniesione w walce z bronią w ręku o suwerenność i niepodległość Państwa Polskiego w latach 1939-1956”, roczną Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w piątek, 24 lutego o godz. 12.00 na cmentarzu Salwatorskim.